

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Πρὸ 6—7 μηνῶν ὅταν ἦταν ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ὁ κ. Σίδερης ἐψηφίσθηκε ἕνας νόμος περὶ κινηματογράφων πού ἀπαγόρευε στὰ παιδιά κάτω τῶν 16 ἐτῶν νὰ πηγαίνουν στοὺς κινηματογράφους. Ὁ νόμος ἐκεῖνος δὲν ἐφαρμόσθηκε ἀμέσως στὴν Ἀθήνα, γιατί διαμαρτυρήθηκαν οἱ ἐνοικιαστῆς τοῦ φόρου πού θὰ ζημιώνονταν μὲ τὴν νέα αὐτὴ ἀπαγόρευση. Ἔτσι ἀποφασίστηκε νὰ ἐφαρμοσθῆ ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου μὲ τὸν νέο οἰκονομικὸ χρόνο. Γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου αὐτοῦ δημοσίευσε τὸ ὑπουργεῖο τῶν Ἐσωτερικῶν ἕνα Διάταγμα ὅπου ἀναφέρονται τὰ πρόσωπα πού θὰ εἶνε ἐντεταλμένα γιὰ τὸν ἔλεγχο τῶν παιδιῶν στοὺς κινηματογράφους. Δυστυχῶς φοβόμαστε ὅτι ὅπως εἶναι τὸ Διάταγμα, ὁ ἔλεγχος δὲν θὰ γίνε-ται παρὰ ἐλάχιστα ἢ διόλου καὶ τὰ παιδιά θὰ ἐξακολουθοῦν νὰ παρακολουθοῦν τὸν ἀνθρωπο πού ἐσκότωσε, τὸν Ροκαμβόλ, τὸ μυστηριώδες ἔγκλημα καὶ ἄλλα τέλεια σχολεῖα ἐγκληματικότητος πού μᾶς παρoύσιασαν ὡς τελειοφοίτους τὰ τελευταῖα αὐτὰ χρόνια τοῦς ἀδελφοὺς Χριστοφιλέα, τὸν Μοσκιό, τὴν συμμορία τῆς Μαύρης Καρδίας τοῦ Παγκρατίου καὶ ἄλλα παρόμοια ἐξαμβλώματα τῆς σημερινῆς μας κοινωνίας.

Τὸ Διάταγμα προβλέπει ὅτι ὁ ἔλεγχος στοὺς κινηματογράφους θὰ ἐνεργεῖται ἀπὸ πρόσωπα πού ὑποδεικνύουν οἱ διευθυνταὶ τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ πού πληρώνονται καὶ ἀπὸ αὐτοὺς. Τὰ πρόσωπα αὐτὰ διορίζονται ἀπὸ τὴν Ἀστυνομία καὶ πέρνουν ὡς μισθὸ 50 δρ. τὴν ἡμέρα.

Ἐννοεῖται ὅτι κάθε διευθυντὴς κινηματογράφου θὰ βάλει στὴ θέση αὐτὴ ἕνα «δικό του ἀνθρωπο» στὸν ὅποιο στὴν ἀνάγκη θὰ δίνει καὶ 50—100 δρ. παραπάνω γιὰ νὰ μὴν καταγγέλει στὴν ἀστυνομία ὅτι βρῆκε παιδιά στὸν κινηματογράφο του καὶ τὸν ἀναγκάσει νὰ πληρώσει τὸ πρόστιμο.

Τὸ Διάταγμα προβλέπει ὅτι οἱ ἐλεγκτῆς θὰ εἶναι μόνον ἄνδρες. Γιατί; Ἐμεῖς ἀκριβῶς θὰ ἐπροτεῖναμε νὰ σχηματισθῆ ἕνα ἐθελοντικὸ σῶμα γυναικεῖας ἀστυνομίας τῶν κινηματογράφων πού νὰ ἀποτελεῖται ἀπὸ κυρίες πού ἀγάποῦν τὸ παιδί καὶ θέλουν νὰ ἐργασθοῦν γιὰ μιὰ κοινωνικὴ πρόοδο καὶ πού ἔχουν τὸ κουράγιο νὰ ἀντιμετωπίσουν τὴν ὀργὴ τῶν διευθυντῶν κινηματογράφων, τῶν γονέων τῶν παιδιῶν καὶ τῶν παιδιῶν τῶν ἰδίων ὅταν θὰ πρόκειται νὰ τὰ βγάλουν ἔξω ἀπὸ τὸν κινηματογράφο. Ἀλλοιῶς ἄς περιμένουμε νὰ δοῦμε τὴν ἀποτυχία καὶ αὐτοῦ τοῦ νομοθετικοῦ μέτρου ὅπως τόσων ἄλλων γιὰ τὰ ὅποια ὠρισμένα σωματεῖα ἀγωνίζονται: ἐπὶ χρόνια νὰ τὰ πετύχουν. Καλοὶ νόμοι δὲν εἶναι ἐκεῖνο πού λείπει ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα: ἀνθρωποὶ πού τοὺς ἐφαρμόζουν αὐτὸ μᾶς λείπει. Ἄς ἐλπίσουμε ὅτι ὁ Νόμος περὶ κινηματογράφων θὰ βρεῖ καλύτερη τύχη.

Α. Στ.